

“ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵੈਰਾਗੀ ਫ੍ਰੀਤੀ ਦਵਾਰਾ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਬਣੋ”

ਅੱਜ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸਦਾ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸਦਾ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬੱਚੇ, ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲ ਤੇ ਦਿਲ - ਤਖਤਨਸ਼ੀਨ, ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਕਾਲਤਖ਼ਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਤਖ਼ਤ ਹਨ? ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਤਖ਼ਤਨਸ਼ੀਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਦਾ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਵਾਹ ਮੇਰੇ ਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਬੱਚੇ! ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਲੇਕਿਨ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਿੰਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਲਾਸ਼ੂ ਨੰਬਰ ਵੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਫਿਰ ਵੀ ਲਾਸ਼ੂ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੋਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ, ਕੋਈ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਦੀ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈ? (ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ) ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਬੱਚੇ ਹਨ! ਜਿੰਨੇ ਬੱਚੇ ਉਈ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਡਬਲ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ, ਬਸ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸਦਾਕਾਲ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸਦਾਕਾਲ ਹੈ ਜਾਂ ਕਦੇ ਹੇਠਾਂ ਉੱਪਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?

ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਵਾਸ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਕਦੇ - ਕਦੇ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ, ਪਰਸੈਂਟੇਜ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ। ਖੁਸ਼ੀ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਅੱਜ 50% ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ, ਕਲ 100 ਪਰਸੈਂਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਵਾਸ ਉੱਪਰ ਥੱਲੇ ਹੈ ਨਾ! ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਸ਼ਰੀਰ ਚਲਾ ਜਾਵੇ ਲੇਕਿਨ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇ। ਤਾਂ ਇਹ ਪਾਠ ਸਦਾ ਪੱਕਾ ਹੈ ਜਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ - ਥੋੜ੍ਹਾ ਕੱਚਾ ਹੈ? ਸਦਾ ਅੰਡਰਲਾਈਨ ਹੈ? ਕਦੇ - ਕਦੇ ਵਾਲੇ ਕੀ ਹੋਣਗੇ? ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਪਾਸ ਵਿਧ ਆਨਰ ਅਤੇ ਕਦੇ - ਕਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਧਰਮਰਾਜਪੁਰੀ ਪਾਸ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਪਾਸ ਵਿਧ ਆਨਰ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣਗੇ, ਰੁਕਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੋਣ ਹੋ? ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਰੁਕਣ ਵਾਲੇ? (ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ) ਅਜਿਹਾ ਚਾਰਟ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡਾਇਮੰਡ ਜੁਬਲੀ ਦੇ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿਚ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੀ ਸੁਭ ਆਸ਼ਾ ਹੈ, ਉਹ ਤੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾ?

ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਚਾਰਟ ਵੇਖਿਆ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਰ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਡਾਇਮੰਡ ਜੁਬਲੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਦਾ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋ। ਹਰ ਇੱਕ ਯਥਾਸ਼ਕਤੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਲੇਕਿਨ ਹੁਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਸਮੇਂ ਸਮੀਪ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮੀਪਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਣ ਕਿਹੜੀ ਲਹਿਰ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? (ਵੈਰਾਗੀ ਦੀ) ਕਿਹੜਾ ਵੈਰਾਗ - ਹੱਦ ਦਾ ਜਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ? ਜਿੰਨਾਂ ਸੇਵਾ ਦਾ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਹੈ, ਉਤਨਾ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਸਵ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਹਰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਵੇ ਇਸਲਈ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ? ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਨਿਮਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵੈਰਾਗੀ ਫ੍ਰੀਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੈਰਾਗੀ ਫ੍ਰੀਤੀ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ ਤਾਂ ਜਦ ਤੱਕ ਵੈਰਾਗੀ ਫ੍ਰੀਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੇ ਚਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਸਭ ਨੂੰ ਮਿਲੇ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਸਦਾਕਾਲ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਜਾਂ ਸਰਕਮ ਸਟਾਂਸਿਜ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵੈਰਾਗ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਨੰਬਰਵਨ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਨੰਬਰ ਦੇ ਹੋ ਗਏ। ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਨੇ ਵੈਰਾਗ ਦਵਾਇਆ। ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਖਤਮ, ਸਮੇਂ ਪਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਵੈਰਾਗ ਪਾਸ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰੋਗੇ - ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਜਾਂ ਹੱਦ ਦਾ? ਤਾਂ ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇਕਰ ਵੈਰਾਗ ਖੰਡਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਣ ਕੀ ਹੈ - ਦੇਹ - ਭਾਨ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੇਹ - ਭਾਨ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਸਦਾਕਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਬੰਧ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ - ਇਹ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਵੀ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਦਿਲ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਇੱਥੇ ਦੇਹ - ਭਾਨ ਦੇ ਜੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੂਪ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾ? ਕਿੰਨੇ ਦੇਹ - ਭਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਹਨ, ਉਸ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਤੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਅਨੇਕ ਦੇਹ - ਭਾਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਕੇ, ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ। ਦੇਹ - ਭਾਨ, ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਦੇਹ- ਭਾਨ ਇੱਕ ਨੈਚੁਰਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਦੋਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਨੈਚੁਰਲ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾ ਸ਼ਬਦ ਦੇਹ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਦੇਹ ਦਾ ਹੀ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਪਦਾਰਥ ਹਨ ਤਾਂ ਦੇਹ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਹਨ। ਤਾਂ ਮੂਲ - ਆਧਾਰ ਦੇਹ - ਭਾਨ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦੇਹ - ਭਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਵੈਰਾਗੀ ਫ੍ਰੀਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਅਤੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਜੇ ਦੇਹ - ਭਾਨ ਦਾ ਵਿਘਨ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਦੇਹ ਦੇ ਜੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਦੇਹ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਕਾਰ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਣ

ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ ਸੰਪਰਕ ਵਿਚ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਰਿਜਲਟ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਦੇਹ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰ ਤੋਂ ਜਦ ਤੱਕ ਵੈਰਾਗ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਸਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਸੰਸਕਾਰ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੂਪ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਸੇ ਆਕਰਸ਼ਣ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਵੈਰਾਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜਾਂ ਵਿਅਰਥ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹਾਂ? ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋਗੇ, ਕਰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਵੈਰਾਗ ਫਿਰ ਵੀ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂਗੇ ਲੇਕਿਨ ਸੰਸਕਾਰ ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂ ਮਿਜ਼ੇਰਟੀ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬਲ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ। ਸੰਸਕਾਰ ਨਾ ਚਾਉਂਦੇ ਵੀ ਇਮਰਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂ? ਚਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਲੇਕਿਨ ਸੁਖਸ਼ਮ ਵਿੱਚ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਅੰਸ਼ ਮਾਤਰ ਰਹੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਛਿਪੇ ਹੋਏ ਹਨ ਉਹ ਸਮੇਂ ਤੇ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਇਮ੍ਰਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਚਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲੇਕਿਨ ਕੀ ਕਰੀਏ, ਹੋ ਗਿਆ, ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ... ਇਹ ਕੈਣ ਬੋਲਦਾ ਹੈ - ਦੇਹ ਭਾਨ ਜਾਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨ?

ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਫਿਰ ਵੀ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ। ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਅੰਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹਾ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅੰਸ਼ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵੰਸ਼ ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਹੀ। ਅੱਜ ਅੰਸ਼ ਹੈ, ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵੰਸ਼ ਦਾ ਰੂਪ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਵਸ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਤੇ ਸਭ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਹੈ ਉਵੇਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਹਾਂ, ਲੇਕਿਨ ਜਦੋਂ ਸੰਸਕਾਰ ਦਾ ਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਹੋ ਜਾਂ ਨਾਲੇਜ਼ਪੁਲ ਹੋ? ਕੀ ਹੋ? ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨਾਲੇਜ਼ਪੁਲ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁੱਛੋ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ - ਹਾਂ, ਸਮਝਦੀ ਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਹਾਂ, ਸਮਝਦਾ ਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਹਾਂ, ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਲੇਕਿਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਹੋਏ ਜਾਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਪੁਲ ਹੋਏ? (ਨਾਲੇਜ਼ ਪੁਲ ਮਤਲਬ ਨਾਲੇਜ਼ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲੇ) ਜੋ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਸਕਾਰ, ਸੰਬੰਧ, ਪਦਾਰਥ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਤਾਂ ਡਾਇਮੰਡ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਡਾਇਮੰਡ ਜੁਬਲੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ - ਡਾਇਮੰਡ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗੀ ਬਣਨਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਦਾ ਉਮੰਗ ਹੈ ਉਤਨਾ ਵੈਰਾਗ ਫਿਰ ਵੀ ਦਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਲਬੇਲਾਪਨ ਹੈ। ਚਲਦਾ ਹੈ... ਹੁੰਦਾ ਹੈ... ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ... ਸਮੇਂ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ... ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿੱਖਿਅਕ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਬਾ ਸਿੱਖਿਅਕ ਹੈ? ਕੈਣ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਸਮੇਂ ਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿੱਖਿਅਕ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਹੋ ਗਿਆ! ਤੁਹਾਡੀ ਰਚਨਾ ਤੁਹਾਡੀ ਸਿੱਖਿਅਕ ਹੋਵੇ - ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ? ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਸਮੇਂ ਤੇ ਠੀਕ ਕਰ ਲਵਾਂਗੀ, ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਫਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰੋ, ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਮੇਂ ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਬਣਾਉਣਾ - ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਮਾਸਟਰ ਰਚਿਯਤਾ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ੋਭਦਾ ਹੈ? ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ? ਨਹੀਂ। ਸਮੇਂ ਰਚਨਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਮਾਸਟਰ ਰਚਿਯਤਾ ਹੋ। ਤਾਂ ਰਚਨਾ ਮਾਸਟਰ ਰਚਿਯਤਾ ਦਾ ਸਿੱਖਿਅਕ ਬਣੇ ਇਹ ਮਾਸਟਰ ਰਚਿਯਤਾ ਦੀ ਸ਼ੋਭਾ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਜੋ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਸਮੇਂ ਦਿਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੈਰਾਗ ਫਿਰ ਵੀ ਨੂੰ ਇਮਰਜ਼ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾ ਦੀ ਖਿੱਚਾਤਾਨੀ ਵਿੱਚ ਵੈਰਾਗ ਫਿਰ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਫਲ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਖਤਮ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਵੈਰਾਗ ਫਿਰ ਵੀ ਨੂੰ ਜਗਾਓ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਬਣੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਹੋਰ ਸਨ? ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਹੋ ਨਾ। ਸਿਰਫ ਮਰਜ਼ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਮ੍ਰਜ਼ ਕਰੋ। ਜਿਵੇਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਕਟਿਕਲ ਵਿੱਚ ਇਮ੍ਰਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵੈਰਾਗ ਫਿਰ ਵੀ ਨੂੰ ਇਮ੍ਰਜ਼ ਕਰੋ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਧਨ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਜਿਆਦਾ ਹੀ ਮਿਲਣੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਫਿਰ ਵੀ ਦੀ ਸਾਧਨਾ ਮਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ, ਇਮ੍ਰਜ਼ ਹੋਵੇ। ਸਾਧਨ ਅਤੇ ਸਾਧਨਾ ਦਾ ਬੈਲੈਂਸ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਗੇ ਚੱਲਕੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਦਾਸੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਤਿਕਾਰ ਮਿਲੇਗਾ, ਸਵਮਾਨ ਮਿਲੇਗਾ। ਲੇਕਿਨ ਸਭ ਕੁਝ ਹੁੰਦੇ ਵੈਰਾਗ ਫਿਰ ਵੀ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਫਿਰ ਵੀ ਦਾ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਖੁਦ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਿਜੀ ਹੋ ਗਏ ਹੋ? ਜਿਵੇਂ ਦੁਨੀਆ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ! ਇਵੇਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਸੀ? ਕਰਾਚੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸੀ, ਬਾਹਰ ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਸਾਧਨ ਸਨ ਲੇਕਿਨ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵੈਰਾਗ ਫਿਰ ਵੀ ਦੇ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਨੇ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ। ਤਾਂ ਜੋ ਵੀ ਡਾਇਮੰਡ ਜੁਬਲੀ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਆਦਿ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ, ਹੁਣ ਮਰਜ਼ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਇਸ ਫਿਰ ਵੀ ਨੂੰ ਇਮ੍ਰਜ਼ ਕਰੋ। ਆਦਿ ਰਤਨਾਂ ਦੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗ ਫਿਰ ਵੀ ਨੇ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਲਈ ਫਿਰ ਤੋਂ ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਹੀ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਇਮ੍ਰਜ਼ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਸੁਣਿਆ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ?

ਸਾਧਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਰੋ, ਸਾਨੂੰ ਤੇ ਵੈਰਾਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੈਣ ਮੰਨੇਗਾ? ਸਾਧਨ ਹੋਣ ਅਤੇ ਵੈਰਾਗ ਹੋਵੇ। ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਸਾਧਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾਂ ਫਰਕ ਹੈ? ਸਾਧਨਾ ਛਿੱਪ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਚੰਗਾ ਹੈ ਸਾਧਨ ਵੱਡੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਯੁਜ਼ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਧਨ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੀ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ ਸਾਧਨਾ ਨੂੰ ਮਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਬੈਲੈਂਸ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਦੁਨੀਆ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਮਲ ਪੁਸ਼ਪ ਸਮਾਨ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸਾਧਨ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਕਮਲ ਪੁਸ਼ਪ ਸਮਾਨ ਬਣੇ। ਸਾਧਨ ਬੁਰੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਾਧਨ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮ ਦਾ, ਯੋਗ ਦਾ ਫਲ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਫਿਰ ਵੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਾਧਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ

ਵਸ ਫੰਸ ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ? ਕਮਲ ਪੁਸ਼ਪ ਸਮਾਨ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰੇ। ਯੂਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਏ, ਨਿਆਰੇ। ਸਾਧਨ, ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗ ਫ੍ਰੀਤੀ ਨੂੰ ਮਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨ। ਹੁਣ ਵਿਸ਼ਵ ਅਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੁਣ ਲੋੜ ਹੈ - ਸੱਚੇ ਵੈਰਾਗ - ਫ੍ਰੀਤੀ ਦੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਪਹਿਲੇ ਖੁਦ ਵਿੱਚ, ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ।

ਤਾਂ ਡਾਇਮੰਡ ਜੁਬਲੀ ਵਾਲੇ ਕੀ ਕਰਨਗੇ? ਲਹਿਰ ਫੈਲਾਉਣਗੇ ਨਾ? ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਤਾਂ ਅਨੁਭਵੀ ਹੋ। ਸੂਰੂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੈ ਨਾ! ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ, ਦੇਸੀ ਘਿਓ ਖਾਵੇ ਜਿੰਨਾਂ ਖਾ ਸਕਦੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵੈਰਾਗ ਫ੍ਰੀਤੀ। ਦੁਨੀਆ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਦੇਸੀ ਘਿਓ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਪੀਂਦੇ ਸੀ। ਘਿਓ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ। ਤਾਂ ਡਾਇਮੰਡ ਜੁਬਲੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕਠੇ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਰੂਹ - ਰਿਹਾਣ ਕਰਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਵੇਂ ਇਸ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰੋ। ਜੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਚਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਅਸਰੀਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇ - ਉਸ ਦਾ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵੈਰਾਗ ਫ੍ਰੀਤੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋਗੇ ਲੇਕਿਨ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੋਗੇ। ਯੁੱਧ ਵਿਚ ਹੀ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੈਰਾਗ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਵੈਰਾਗ ਹੈ ਯੋਗ ਧਰਨੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਪਾਓ ਉਸ ਦਾ ਫਲ ਫੇਰਨ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਸਭ ਨੂੰ ਫੀਲ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਹੁਣ ਵੈਰਾਗ ਫ੍ਰੀਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ। ਸਮਝਾ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਸਹਿਜ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ? ਥੋੜ੍ਹੀ - ਥੋੜ੍ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਸਾਧਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਣ ਗੇ?

ਹੁਣ ਅਭਿਆਸ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਜਦੋਂ ਚਾਹੋ, ਜਿੱਥੇ ਚਾਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਚਾਹੋ - ਉੱਥੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸੈੱਟ ਕਰ ਸਕੀਏ। ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਆਈਏ। ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਨਿਆਰੇ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਆਰੇ ਹੋ ਜਾਈਏ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸੇਵਾ ਸਾਨੂੰ ਖਿੱਚੇ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕੀਏ। ਜਦੋਂ ਚਾਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਚਾਹੋ, ਵਿਲ ਪਾਵਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਸਟਾਪ ਤਾਂ ਸਟਾਪ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਓ ਸਟਾਪ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕੁਵਸ਼ਵਨਮਾਰਕ। ਫੁੱਲ ਸਟਾਪ। ਸਟਾਪ ਵੀ ਨਹੀਂ ਫੁੱਲਸਟਾਪ। ਜੇ ਚਾਹੋ ਉਹ ਪ੍ਰੈਕਟਿਕਲ ਵਿੱਚ ਕਰ ਸਕੋ। ਚਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਲੇਕਿਨ ਹੋਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਾਂਗੇ? ਵਿਲ ਪਾਵਰ ਹੈ ਜਾਂ ਪਾਵਰ ਹੈ? ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ - ਵਿਅਰਥ ਖਤਮ, ਤਾਂ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਸੁਣਾਇਆ ਨਾ ਕਿ ਕਈ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦੇ ਹਾਂ ਲੇਕਿਨ ਯੋਗ ਦੀ ਬਜਾਏ ਯੁੱਧ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਯੋਗੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਯੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਜੇਕਰ ਬਹੁਤਕਾਲ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਕੀ ਬਣਨਗੇ? ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਜਾਂ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ? ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਹੋਇਆ। ਸੋਚਨਾ ਅਤੇ ਹੋਣਾ, ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਲ ਪਾਵਰ। ਵਿਲ ਪਾਵਰ ਹੈ ਕਿ ਪਲਾਨ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਲੇਕਿਨ ਪਲਾਨ ਬਣਦੇ ਹਨ 10 ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਕਟਿਕਲ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪੰਜ, ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ? ਸੋਚਦੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹਨ - ਇਹ ਕਰਾਂਗੇ, ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਲੇਕਿਨ ਪ੍ਰੈਕਟਿਕਲ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਅਜਿਹੀ ਵਿਲ ਪਾਵਰ ਹੋਵੇ, ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਕਟਿਕਲ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਪਿਆ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਜਦ ਬਾਪ ਨਾਲ ਰੂਹ - ਰਿਹਾਨ ਕਰਦੇ, ਬਹੁਤ ਚੰਗੀਆਂ - ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਰਾਂਗੇ, ਇਹ ਕਰਾਂਗੇ... ਅਤੇ ਜਦ ਰਾਤ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਕੀ ਰਿਜਲਟ ਹੁੰਦੀ? ਬਾਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਗੱਲਾਂ ਇਤਨੀਆਂ ਮਿੱਠੀਆਂ - ਮਿੱਠੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇੰਨੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ - ਚੰਗੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਾਹ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ! ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਬਸ ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਕਿਹਾ ਨਾ, ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਹੋਇਆ ਪਿਆ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੀਆਂ - ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਇਤਨਾ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਕੋਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਅਸੀਂ ਹੀ ਤਾਂ ਸੀ, ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। (ਹਾਲ ਵਿਚ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ) ਪਿੱਛੇ ਬੈਠਨ ਵਾਲੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ?

ਅੱਗੇ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੇ ਕਰਨਗੇ? ਬੈਠੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਲੇਕਿਨ ਸਭ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਦਿਲ ਤੇ ਹੋ। ਕਿਉਂ? ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਚਾਂਸ ਦੇਣਾ ਇਹ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਨਾ! ਤਾਂ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲ ਤੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਅਸੀਂ ਵੀ ਜੇਕਰ ਦਾਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਾ ਤਾਂ ਜਰਾ ਜਿਹਾ... ਲੇਕਿਨ ਸਾਮੁਣੇ ਤਾਂ ਕੀ ਦਿਲ ਤੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਦਿਲ ਵੀ ਸਧਾਰਨ ਦਿਲ ਨਹੀਂ, ਤਖ਼ਤ ਹੈ। ਤਾਂ ਦਿਲਤਖ਼ਤ ਹੋ ਨਾ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਹੇਠਾਂ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਕੈਬਿਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ... ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲ ਤੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ।

ਚਾਰੋ ਪਾਸੇ ਦੇ ਤਖ਼ਤਨਸ਼ੀਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਵਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਸਦਾ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗ ਫ੍ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਵਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਸਦਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਮੀਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ

ਵਰਦਾਨ:- ਇੱਕਫ੍ਰਤਾ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਾਨ ਵਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਰਵ ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ
ਵਰਦਾਤਾ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਅਖੁਟ ਵਰਦਾਨ ਹਨ ਜੇ ਜਿੰਨਾਂ ਲੈਣਾ ਚਾਉਣ ਖੁਲਾ ਭੰਡਾਰ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਭੰਡਾਰ ਨਾਲ
ਕਈ ਬੱਚੇ ਸੰਪੰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਯਥਾ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਪੰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਝੋਲੀ ਭਰਕੇ ਦੇਣ ਵਿੱਚ

ਭੋਲਾਨਾਥ ਵਰਦਾਤਾ ਰੂਪ ਹੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਵੇ ਤਾਂ ਸਰਵ ਸਿੱਧੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਵਰਦਾਤਾ ਯੂਨਿਕ ਸ਼ਬਦ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਲਗਦਾ ਹੈ - ਇੱਕਵ੍ਰਤਾ। ਸੰਕਲਪ, ਸੁਪਨੇ ਵਿਚ ਵੀ ਦੂਜਾ ਵ੍ਰਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਉਸ ਦੀ ਝੋਲੀ ਵਰਦਾਨਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਨਸਾ ਅਤੇ ਵਾਚਾ ਦੇਵੇਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਕਰੋ ਤਾਂ ਡਬਲ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ।

*****

ਸੂਚਨਾ :- ਅੱਜ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਯੋਗ ਦਿਵਸ ਤੀਜਾ ਇਤਵਾਰ ਹੈ ਸ਼ਾਮ 6.30 ਤੋਂ 7.30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਸਾਰੇ ਭੈਣ - ਭਾਈ ਯੋਗ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਕਿ ਮੈਂ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਲਾਈਟ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰੁਕੁੱਟੀ ਦੇ ਮਧ ਚਮਕ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀਆਂ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਕਿਰਨਾਂ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਜਨਮ ਜਨਮੰਤਰ ਦੇ ਵਿਕਰਮ ਭਸਮ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਪੰਜ ਤੱਤਵ ਵੀ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।